

Barndommens land

172

Melodi og tekst: Benny Andersen

Klaver

J. = ca. 60

For-, mellem- og etterspil

5

S A B

1. Barn - dom - mens land. Ti - dens mæl - ke - tand,
2. Flu - en er blå. Kil - der på din tå
3. So - len er varm. Stik- ker på din arm.

9

Ver-den er ny for dit øj - e. Folk er to tre me-ter høj - e
Og et par my-rer du ken-der hyg-ger sig på di-ne hæn - der
li - ge-som hvepse og bi - er der er så ga - le de - svi - er

13

så de må bø - je sig ned til dig.
skrubtudsen tis-ser en tår før den går
Regnormen fø-les så blød. Den er sød!

4. Slog du dit ben
på en kampesten?
Kom - lad mig puste på skrammen.
Vi skal ha lappet dig sammen.
Du må vist hellere få
plaster på
5. Verden er stor.
Kaldes "Moder Jord".
Der findes børn der må flygte,
men du har intet at frygte.
Ingen skal mishandle dig -
håber jeg.
6. Græsset er højt
som et fugleflojt.
Solen er ude af syne.
Putter sig under sin dyne.
Gaber måske - lissom du -
sover nu.
7. Barndommens land.
Nu er jeg en mand.
Tit har jeg lyst til at love
solskin og dejlige skove.
Men der er lang vej igen.
Sov, min ven.